

לראשות הממשלה, מחלת לב מסוכנת

הרופא הפרטי
ד"ר לוריא, המטפל במנחם בגין זה 20 שנה, החליט במוצאי יום א' להעבירו לבית החולים.

שבפעם הקודמת בה אושפז מנחם בגין בשל התקף לב, ניסו הביולטינים הרפואיים להגדיר את מצבו הרפואי בניסוחים רפואיים איים חמקמים ומעורפלים. כך גם הפעם נמנעים מלספר לציבור את כל האמת על מצבו הבריאותי של האיש המיועד להגיד את העם והמדינה בשנים הקרובות. דווקא מנחם בגין יודע זאת ועושה הכל כדי שהציבור יקבל דיווח מלא ואמיתי על מצבו.

הוא רץ במדרגות

מייד כאשר נודע דבר אישפוזו של בגין בבית החולים איכילוב, החלה עלייה לרגל לחדרו. אשתו ובתו נכנסו ויצאו בשערי המחלקה לטיפול נמרץ. הנמצאת באגף מיוחד ונפרד של בית החולים. הן שפזו חיוכים ועל פניהן לא ניכרו אותם סימני דאגה, שהופיעו על פני העסקנים והמעריצים שנהרו למקום מייד כאשר נודע על ההחלטה.

האחות
רחל הפרזי, אחותו של בגין, ביקשה להיות נוכחת גם במסביבת העיתונאים שהתקיימה לפנות ערב בבית החולים. לידה: "היאל קדישאי, מזכירו הפרטי של המנהיג."

בין מבקריו של בגין היה גם גיי רוט קליין, המזכיר הראשון בשגרירות ארצות הברית בישראל, שבביתו ככפר-שמריה נערכה בערב החג הפגישה הראשונה בין מנחם בגין לבין המיועד לכהן כשגריר ארצות-הברית בישראל.

היה זה רק שבוע שהעיתונאים הזרים שהצטופפו בפתח בית החולים כדי לנסות לדלות פרטים על מצב בריאותו של בגין ישאלו את השאלה: "האם לא היתה שיחה זו גורם להתקף ממנו סובל בגין?"
"לא! בשום פנים לא!" השיב על כך יחיאל קדישאי, מזכירו הפרטי של בגין. "אחרי הפגישה עם השגריר האמריקאי המיועד שוחח בגין בטלפון עם עוד כ- שלושים אנשים בערך. הוא לא נה בערב החג ובנוסף לכך היה לו חם מאוד במלון השרון. מערכת מיוגיה-אוויר בחדרו לא פעלה כראוי. למרות זאת המשיך בסידרת פגישות ושיחות."

יום קודם לכן, לפני שאושפז בגין, היה יחיאל קדישאי, המלווה את בגין בכל צעדיו, מוכן להעיד כי מצבו בריאותו של בגין שפיר ותקין. "הוא מרגיש נהדר", אמר אז קדישאי: "מותר לו לעשות הכל. הרופאים הירשו לו. מותר לו להתאמץ. מפני שהוא מרגיש כמו אדם בריא. הרופאים אמרו לו שיהנה כפי שהוא מרגיש ואין כל הגבלות לפעילותו. הוא אפילו רץ במדרגות."

אלא שלרופאו האישי של בגין, הד"ר אליהו לוריא, הנחשב לאחד מטובי הדייג'אנוויסטים במדינה, היתה דעה שונה על מה שמתר ואסור למנחם בגין. כאדם, בשעה שש בערב במוצאי חג השבועות, אחרי שעל פי הוראת מנחם בגין עצמו

לפני 7 שבועות
"עבר עלי התקף לב קשה. קשה מאד. רק כפסע היה ביני לבין המוות." כך סיפר מנחם בגין לפני כחודשיים לכתב העולם הזה, שביקר אצלו בבית החולים איכילוב. "וכאילו לא די בזה", הוסיף בגין, "היה עוד סיבוך. קיבלתי גם דלקת ריאות חמורה." בגין גילה שאינו מתכוון לצאת לחופשת-החלמה. הוא הצהיר: "העם קורא לי! אני צריך ללכת אל העם." אך המאמץ והתרגשות הניצחון הביאוהו שוב לבית החולים.

למעלה מ-20 שנה. בגין אינו שומע למה שאומרים לו הרופאים. הוא מאמין רק ב"שני דברים: באלוהים ובעצמו. אחרי ה"קפה-לב שפקד אותו לפני כחודשיים הוא הפריז והגזים במאמצים. "טיפלתי בכמה ראשי-משלות שהמשיכו כו בתפקידים למרות מצבם הבריאותי. כי שהיו חולים. עד כמה שידוע לי גם לווינסון טון צ'רצ'יל היו שבעה התקפיים. אינני יודע מה יהיה מצבו של בגין מחר. אצל חולים כמו בגין אין עושים פרוגנוזות. היום הוא מרגיש יותר טוב, אך אינני יכול לומר מה יהיה מצבו מחר."

יצאו רופאיו כדי להסביר לעיתונאים את מצבו, סיפרו הרופאים כי לא נמצאו אצל בגין סימנים המעידים על התקף לב. לעור מת זאת התחמקו מנהל בית החולים, הרפרוסור משה סולובייצ'יק, ומנהל היחידה לטיפול-נמרץ, הד"ר שלמה לאניאדו, מ"העברו כמה ימים עד שניתן יהיה לסכם את התמונה". אמרו.
לעומתם היה רופאו האישי של בגין, הד"ר אליהו לוריא, מוכן להרחיב את הדיבור. סיפר לוריא, נעים-הסבר ורך הדיבור: "אני משמש כרופאו הפרטי של בגין

ראש המחלקה
ד"ר שלמה לאניאדו (בחלקו לבן), מנהל היחידה לטיפול נמרץ, דיווח ביום השני לפנות-ערב לעיתונאים על מצבו של מנחם בגין.

של אנגינה-פטוריס לבין התאמצות, התרגות ומתח-נפשי גבוה.

חולי אנגינה-פטוריס יכולים להאריך ימים, אולם דבר זה מותנה בדרך כלל באי-רח חיים מסודר תחת פיקוח רפואי מתמיד. תוך הימנעות ממאמצים פיזיים ונפשיים, מתח-חיים גבוה, מסוג זה בו חי מנחם בגין בשבועות האחרונים, יש בו כדי להכשיר את הקרקע להתקפים נוספים.

תדירות ההתקפים הולכת וגוברת ככל שמחריפה המחלה. אם בשלבים הראשונים שלה ההתקפים הם קלים ונדירים, הרי ככל שמתפתחת המחלה נעשים ההתקפים קשים ותכופים יותר והם מסתיימים בדרך כלל באוטם שרירי-הלב או במיתה פתאומית.

משום כך, ההצהרות שהשמיעו השבוע מנהיגי הליכוד, כאילו זקוק מנחם בגין רק למנוחה קצרה בטרם יחזור וימלא את תפקידו בממשלה החדשה, היו הרבה יותר מאופטימיות. שכן, גם אם מברחינה פיוות נפשית יוכל מנחם בגין לחרזור לפעילות שיגרתית ואפילו להתייצב בראשי-משלה חדשה בישראל, הוא חושף את עצמו בכך למתחים והתרגויות בלתי פוסקים, העלולים רק להחמיר את מחלתו ולסכן את בריאותו וחיינו. כל ניסיון להעלים אמת זאת מהציבור אינו אלא הסעייה ואחזת-עיניים. כשם

הצלמים
עשרות צלמי עיתונות ומלווייה וכתבים של העיתונות הישראלית והזרה ניסו, בסטף שעות רבות, לחזור לחדרו של מנחם בגין בבית החולים איכילוב. אחרי נסיונות-כושלים, חוזרים ונישנים העסיפו הצלמים, ותפסו מנוחה.